

На 09.03.2013 г. около 02.00 часа Юри Илиев и Неджат Мехмед отишли в стара и неизползваема сграда в гр. К., където знаели че ще пренощуват бездомните Златка Йорданова и Марин Йорданов, с които се познавали. Златка Йорданова била незряща и разчитала при предвижването си на Марин Йорданов.

Юри Илиев и Неджат Мехмед намерили помещението, в което на земята спели Златка Йорданова и Марин Йорданов. Неджат Мехмед ритнал Марин Йорданов по ребрата и го хванал през ръцете, за да му попречи да се движи. В същото време Юри Илиев отишъл при спящата Златка Йорданова, нанесъл ѝ няколко удара с ръка по лицето и извикал „Къде са парите? Давай парите“. Отново я ударил в лицето, след което започнал да съблича и разкъсва дрехите ѝ, проверявайки дали в тях има пари. Намерил в джоб на една от дрехите малка торба, в която Златка Йорданова съхранявала 60 лв. и два малки сгъваеми ножа. Парите били остатък от пенсията на Йорданова, получена в преходния ден. Златка Йорданова се опитала да вика за помощ, при което Юри Илиев запушил устата ѝ с ръка. Междувременно Марин Йорданов викал към Юри Илиев да не удря Йорданова, че може да я убие. Неджат Мехмед освободил Марин Йорданов и напуснал помещението. Вземайки парите и ножовете, след него тръгнал и Юри Илиев.

Марин Йорданов помогнал на Златка Йорданова да се изправи и ѝ разказал кои точно били нападателите.

На 11.03.2013 г. в гр. К. Юри Илиев бил спрял за проверка от полицейски служители. При извършен обиск на Юри Илиев по реда на чл. 68 от ЗМВР, полицейски служител намерил у Илиев 1 бр. сгъваем нож с жълтокафява дръжка, като към този момент имал информация за подаден сигнал, че подобна вещ е предмет на престъпление. Полицейският служител, извършил обиска предал ножа на разследващия орган с протокол за доброволно предаване. Вещта била приобщена като веществено доказателство по делото.

При извършено в хода на разследването разпознаване на лица по реда на чл. 169 и сл. от НПК свидетелят Марин Йорданов разпознал Юри Илиев и Неджат Мехмед като лицата, извършили нападението, като посочил, че познава Юри Илиев с името Юсеин. Наред с това Марин Йорданов разпознал ножа, приобщен като веществено доказателство по делото, като един от двата ножа, съхранявани от Златка Йорданова.

При извършената на досъдебното производство съдебномедицинска експертиза се установило, че при прегледа на Златка Михайлова Йорданова се установили кръвонасядания по лицето и лигавицата на лявата очна ябълка, а именно: по долните клепачи на двете очи, в областта на двете скули и носа, по предната повърхност на брадата в

лявата ѝ половина, във външната половина от видимата част на лигавицата на лявата очна ябълка. Описаните увреждания били получени при действието на твърд тъп предмет и по време и начин било възможно да са възникнали както съобщила освидетелстваната, че на 09.03.2013 г. била бита с ръце и била затискана устатата ѝ с ръка.

Юри Илиев бил многократно осъждан за извършени престъпления от общ характер на наказание „лишаване от свобода“, като последното му осъждане било с присъда, влязла в законна сила на 02.06.2008 г., за престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 2 вр. чл. 195, ал. 1, т. 3 вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. "а" и "б" от НК на „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 10 месеца, изтърпяно за времето от 27.08.2007 г. до 16.05.2009 г.

Неджат Мехмед бил осъждан с присъда, влязла в законна сила на 23.07.2011 г., за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3 вр. с чл. 194, ал. 1 вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца, като на основание чл. 69, ал. 1 вр. чл. 66, ал. 1 от НК изтърпяването на наказанието било отложено с изпитателен срок от 1 година от влизане на присъдата в сила.

ВЪПРОСИ:

1. Каква е правната квалификация на извършеното от Юри Илиев и Неджат Мехмед.
2. Допуснато ли е съществено нарушение на процесуалните правила.
3. Съставете диспозитив на обвинение срещу Юри Илиев и Неджат Мехмед.
4. Кой е компетентния първоинстанционен съд да разгледа повдигнатите обвиненията.
5. Допустимо ли е след прикпочване на разследването делото да се реши със споразумение, обосновете се.
6. Допустимо ли е съкратено съдебно следствие пред първата инстанция по реда на глава 27 от НПК, при какви условия.

ОТГОВОРИ:

1. Каква е правната квалификация на извършеното от Юри Илиев и Неджат Мехмед?

Извършеното от Юри Илиев деяние е престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 4, във вр. с чл. 198 ал. 1, във вр. с чл. 29, ал. 1, б. „а“ във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК

Налице са обективните признаци на грабеж, представляващ опасен рецидив и извършен в съучастие с друго. От обективна страна се установява, че Илиев е отнел от владението на Златка Йорданова чужди движими вещи с намерение противозаконно да ги присвои - пари в размер на 60.00 лв. и 2 бр. ножове, като за отнемането на вещите е употребил сила - ударил пострадалата Златка Илиева, събличал и разкъсвал дрехите ѝ, т.е. осъществено е изпълнителното деяние на грабежа, което включва два взаимно свързани акта – отнемане на вещи и принуда по отношение на владелеца на вещите.

Илиев е извършил престъплението в съучастие с Неджат Мехмед, като Илиев действал като извършител по смисъла на чл. 20, ал. 2 от НК, тъй като е участвал в самото изпълнение на престъплението - отнел вещите чрез употреба на сила.

Извършеното от Илиев деяние представлява грабеж при условията на опасен рецидив по чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК, т.е. квалифициран грабеж по чл. 199, ал. 1, т. 4, във вр. с чл. 198, ал. 1 от НК, тъй като деянието е извършено след като Илиев е бил осъждан за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по-малко от 1 година, изпълнението на което не е отложено по чл. 66 от НК, а именно с присъда, влязла в законна сила на 14.02.2008 г. за престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 195, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 194, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и „б“ от НК на „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 10 месеца, изтърпяно за времето от 27.08.2007 г. до 16.05.2009 г. От изтърпяването на наказанието не са изтекли пет години, каквото е изискването на чл. 30 ал. 1, изр. 1 от НК.

Деянието е извършено от Илиев при форма на вината пряк умисъл, т.к. е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественотоопасни последици, искал е и пряко целял настъпването им.

Неджат Мехмед е извършил престъпление по чл. 198, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК, тъй като в съучастие с Юри Илиев, участвал в

грабежа като употребил сила по отношение на Марин Йорданов – ритал го с крак в ребрата и го задържал, за да не се движи и го лишил от възможност да противодейства на Юри Илиев. Неджат Мехмед е действал като извършител по смисъла на чл. 20, ал. 2 от НК, тъй като е участвал в самото изпълнение на престъплението чрез употреба на сила.

От субективна страна Неджат Мехмед е действал при пряк умисъл, т.к. е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественотоопасни последици, искал е и пряко целял настъпването им.

2. Допуснато ли е съществено нарушение на процесуалните правила?

Не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Не е налице процесуално нарушение по отношение на приложеното чрез протокол за доброволно предаване вещественно доказателство – нож. Протоколът за обиск на Юри Илиев, извършен по реда на чл. 68 от ЗМВР е административен акт и като такъв не следва да бъде представен за одобряване от съдия по реда на чл. 164, ал. 3 от НПК.

3. Съставете диспозитив на обвинение срещу Юри Илиев и Неджат Мехмед.

Юри Илиев следва да бъде обвинен в това, че на 09.03.2013 г. в гр. К., при условията на опасен рецидив и в съучастие като извършител с Неджат Мехмед от гр. К., отнел чужди движими вещи - пари в размер на 60.00 лв. и 2 бр. ножове на стойност ... лв., всичко на обща стойност ... лв. от владението на Златка Йорданова от гр. К., с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила – престъпление по чл. 199, ал. 1 т. 4 във вр. с чл. 198, ал. 1 във вр. с чл. 29, ал. 1, б. „а” във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК.

Неджат Мехмед следва да бъде обвинен в това, че на 09.03.2013 г. в гр. К., в съучастие като извършител с Юри Илиев от гр. К., отнел чужди движими вещи - пари в размер на 60.00 лв. и 2 бр. ножове на стойност ... лв., всичко на обща стойност ... лв. от владението на Златка Йорданова от гр. К., с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила – престъпление по чл. 198, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК.

4. Кой е компетентния първоинстанционен съд да разгледа повдигнатите обвинения?

Компетентен да разгледа като първа инстанция обвинението срещу Юри Илиев за престъпление по чл. 199, ал. 1 т. 4 във вр. с чл. 198, ал. 1 във вр. с чл. 29, ал. 1, б. „а” във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК и срещу

Неджат Мехмед за престъпление по чл. 198, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК е окръжният съд, в района на който са извършени деянията.

Компетентният първоинстанционен съд следва да се определи съобразно чл. 35, ал. 2 от НПК, уреждащ правилото, че на окръжния съд като първа инстанция са подсъдни престъпления по чл. 199 от НК. Независимо, че престъплението по чл. 198 от НК, извършено от Неджат Мехмед, е подсъдно на районен съд като първа инстанция, в случая следва да се съобрази разпоредбата на чл. 40 от НПК, според която при обвинение срещу няколко лица извършили в съучастие едно или няколко престъпления и един от съучастниците подлежи на съдене от по-горен съд, делото е подсъдно на по-горния съд.

5. Допустимо ли е след приключване на разследването делото да се реши със споразумение? Обосновете се.

Не може да бъде приложена процедурата по чл. 381 от НПК за споразумение за решаване на делото в досъдебното производство, както и по чл. 384 от НПК за споразумение за решаване на делото в съдебното производство, тъй като не е изпълнено условието на чл. 381, ал. 3 от НПК за възстановяване или обезпечаване на причинените от престъплението имуществени вреди. Допустимо е прилагане на процедурата по глава 29 от НПК в случай, че имуществените вреди от престъпленията бъдат възстановени или обезпечени. Споразумение е допустимо и само за единия от двамата обвиняеми.

6. Допустимо ли е съкратено съдебно следствие пред първата инстанция по реда на глава 27 от НПК, при какви условия?

Съкратено съдебно следствие в производството пред първата инстанция може да бъде проведено, като решение за предварително изслушване на страните може да бъде взето служебно от съда или по искане на подсъдимите.

За съда не съществува възможност да отхвърли искането на подсъдимите за предварително изслушване, когато са налице условията за провеждане на съкратено съдебно следствие, а именно: когато подсъдимите и защитниците им, гражданският ищец, частния обвинител и поверениците им дадат съгласие да не се провежда разпит на всички или на някои свидетели и вещи лица, като при постановяване на присъдата непосредствено се ползва съдържанието на съответните протоколи и експертни заключения от досъдебното производство, искането за предварително изслушване не може да бъде отхвърлено от съда, ако съответните действия по разследването са извършени при условията и по реда на НПК; когато подсъдимите направят изявления за признаване

изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се съгласят да не се събират доказателства за тези факти, искането за предварително изслушване не може да бъде отхвърлено от съда, ако признанието на изложените в обвинителния акт факти се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства.

Необходимо условие за допускане на съкратено съдебно следствие е условията за провеждането му да се налице по отношение на всеки от подсъдимите.

първи
контрол

Т У Ц . -

КАЗУС №7

12.04.2017г.

М.А. е осъждан по НОХД №.../2011 г. и по НОХД №.....2012 г., като по първата присъда наказанието е било „пробация“ за срок от 6 (шест) месеца, а по втората присъда лишаване от свобода за срок от 1,6 (една година и шест месеца), което наказание било изтърпяно ефективно.

На 04.08.2015 г. подсъдимият И.М. пристигнал в гр. С., за да търси работа. Занимавал се със строителна дейност. Същият ден М.А тръгнал из града да си търси работа. Минавайки покрай къщата на И.И, М.А. почукал на входната врата. Вратата отворил Пл.П. След кратък разговор Пл.П. обещал на М.А да му даде стая под наем, като го запознал с майка си, а именно И.И. М.А се настанил в стая на втория етаж на къщата. От проведените разговори същата вечер подсъдимият М.А разбрал, че на следващия ден 05.08.2015 г., Пл.П. трябвало да замине за гр. П., за да постъпи в болница за лечение, във връзка със заболяване, което засягало вените на краката му.

Сутринта на 05.08.2015 г., след заминаване на Пл.П., М.А се събудил, слязъл при И.И. и я попитал къде е отишъл синът ѝ. След като разбрал, че е в гр. П. поискал от И.И. сумата от 20 лева, за да отиде до града и да го види. След като получил сумата в размер на 20 лева М.А отишъл до гр.П и посетил болничното заведение, където бил настанен Пл.П. Попитал го как е и има ли нужда от нещо. Пл.П., без да коментира здравословното си състояние отказал на М.А. предложената помощ, при което последния си тръгнал. След като се прибрал в квартирата, М.А видял И.И., като тя се поинтересувала за здравето на сина си. От разговора с М. А. И.И. много се притеснила, разбирайки че сина и е зле и ще му режат крака. Двамата седнали на първия етаж на къщата, като към тях се присъединила и свидетелката Д.А, съседка на И.И. М.А казал на И.И. и Д.А, че на Пл.П. докторите му искали пари и, че той е поръчал да и каже, да му предаде златото, за да се заплати с докторите. М.А. изглеждал притеснен и настоятелен и казал на И.И. да отиде да потърси златото, за да може утре, като отиде в гр. П., да го даде на сина ѝ - свидетеля Пл.П., за да плати на лекарите. И.И. още повече се притеснила, че няма пари и отишла да извади златните си накити, които пазела от сватбата си. Същите се намирили скрити под леглото в стаята ѝ. И.И. в присъствието на Д.А. предала на М.А следните златни накити - четири монети -22 карата по 3 грама всяка, с изобразени надписи и златна халкичка за закачане, две монети от турско злато 18 карата по грам и половина, златен медальон -18 каратово злато, 14 грама. И.И. дала златните накити на М.А с цел същият да ги заложил или продаде и с парите да заплати на лекарите за операцията на сина ѝ. Вечерта преди лягане, И.И. казала на М.А да ѝ се обади, когато тръгва за болницата в гр. П. Ставайки в 06,00 часа И.И. установила, че М. А. е напуснал дома ѝ.

На 06.08.2015 г. сутринта М.А, напускайки дома на И.И., тръгнал за гр. П. Стигайки в града той заложил част от златните накити в заложна къща, а останалите оставил в дома на свидетеля Н.Х в гр. П.

Според вещите лица по назначената съдебно-оценителна експертиза, стойността на златните накити, е 2400,00 лева.

При извършено в досъдебното производство разпознаване, М.А бил посочен от И.И. и Д.А, като лицето, на което на 05.08.2015 г. са предадени златните накити.

С Определение на РС – С. на М.А била взета мярка за неотклонение „задържане под стража“. След приключване на разследването, прокурор при РП – С. внесъл в районен съд срещу М.А обвинителен акт. На първото съдебно заседание бил даден ход на делото, като М.А заявил, че не желае адвокатска защита, както и че признава фактите и обстоятелствата изложени в обвинителния акт. РС-С признал М.А за виновен, като му наложил наказание на основание чл. 58а ал.1 от НК.

По делото бил изготвен протест от наблюдаващия прокурор и делото било насрочено за разглеждане в окръжен съд – П.

Въпроси:

1. Осъществен ли е състав на престъпление от страна на М.А, ако да, кога е довършено и каква е правната квалификацията?
2. Задължително ли е участието на защитник при разглеждането на делото в първоинстанционния съд?
3. Кой е процесуални ред, които е приложил районния съд при разглеждане на делото?
4. Допуснати ли са процесуални нарушения от първоинстанционния съд?
5. Какви са правомощията на Окръжния съд и с какъв акт следва да се произнесе?

Втори
Контрощи

КАЗУС № 2

22.04.2017г.

Ангелов е пълнолетен. С Присъда по НОХД № 5/1997 г., влязла в сила на 02.08.1998 г. на РС – Н., за престъпление по чл.157, ал.2, вр.ал.1,вр.чл.63, ал.1, т.4 от НК, му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от една година и шест месеца, отложено за изпитателен срок от 3 години на основание чл.69, ал.1, вр.чл.66, ал.1 от НК. По НОХД № 203/2003 г. на РС – Н., с Присъда, влязла в сила на 14.05.2004 г. за престъпление по чл.149, ал.2, вр.ал.1 от НК, му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца, като е изтърпял същото на 19.06.2006 г.

През 2008 г. Ангелов заживял на съпругески начала с Бобева, в дома на бабата на Бобева – 77-годишната Мария Димитрова. През пролетта на 2010 г. Ангелов и Бобева се разделили, като Ангелов започнал да търси контакт с близките на Бобева, за да ѝ въздействат да се върне при него.

На 08.08.2010 г. Ангелов, късно вечерта отишъл в дома на Мария Димитрова, която независимо от късния час, го пустила в дома си и му сервирала вечеря. Двамата започнали да говорят за раздялата на Ангелов с Бобева, като Димитрова му направила забележка, че се е разделил с внучката ѝ и че това е по негова вина. Ангелов се ядосал от забележката, станал агресивен и решил да набие и изнасили бабата. Ангелов съблякъл дрехите си, съборил възрастната жена на леглото в стаята, разкъсал дрехите ѝ и започнал да ѝ нанася множество удари по главата и лицето с юмруци, при което счупил долната ѝ челюст. Димитрова се опитала да стане и да се съпротивлява, като се отбранявала с ръце от ударите, като включително и паднала от леглото на земята. Ангелов я върнал обратно на леглото и продължил насилието, като я натискал с колене по гърдите, като от това счупил гръдната кост и двустранно от трето до осмо ребро, като същевременно продължил да нанася удари по цялото тяло на жената. Ангелов разтворил насила краката на Димитрова и осъществил полов акт с нея, след което заспал на леглото.

Когато Димитрова се съвзела, успяла с пълзене да излезе от къщата и да отиде до съседката си, която се обадила на близките ѝ и полицията. Ангелов бил задържан и срещу него било образувано досъдебно производство. Димитрова е била откарана и приета в болница, където лекарите констатирали множество травматични увреждания по цялото тяло, включително и наранявания в областта на половия орган. Независимо от здравината на костите на гръдната клетка, силата на ударите и притискането в тази област е била голяма – достатъчна да се получат счупванията на гръдната кост и на ребрата и увреждания на белия дроб от счупените ребра. Счупването на долната челюст, трайно е затруднило дъвченето и говоренето за период не по-малък от 4-5 седмици; счупването на гръдната кост и ребрата – трайно е затруднило движението на снагата за период повече от месец, контузията на белия дроб, обусловило разстройство на здравето, временно опасно за живота. Независимо от проведените в пълен обем реанимационни и животоспасяващи дейности, на 11.08.2010 г. е настъпила смъртта на Димитрова.

По време на досъдебното производство на Ангелов е бил назначен служебен защитник – младши адвокат Иванов. При предявяване на материалите по досъдебното производство, същият е поискал по делото да бъде сключено споразумение с наблюдаващия прокурор.

ВЪПРОСИ:

1. Какви престъпления са извършени и каква е правната им квалификация?
2. Каква е формата на вината? Мотивирайте се.
3. Налице ли е множество от престъпления? Ако да – от какъв вид?
4. Налице ли е афект при осъществяване на деянието?
5. Допуснати ли са съществени нарушения на процесуалните правила по време на досъдебното производство?
6. Може ли делото да се реши със споразумение? Мотивирайте се.